

Friday, January 26. 2007

Ibland funderar jag

... om allt som kan sägas om vår situation egentligen redan är sagt. Tack vare Mikael Wälivaaras utmärkta blogg UAAA Radio, som jag alltså en tid känt att jag flaggat alldeles för lite för, så hittade jag tillbaka till trancecom. (Närmare bestämt till en viktig text där jag inte förut hade läst, om CIA-flygen - Sverige mot våld men för tortyr, alltså.) Jag besöker själv då och då trancecom för att se om det möjligen skrivs något nytt där. Så har ej skett sedan Vem är intresserad av vad Iran säger? i maj 2006. Men jag har inte förut botaniserat bland kommentarerna. I dag gjorde jag så. Fann guldkorn där av bloggaren själv. Som den här, under den senaste länken ovan: `November 23, 2006 @ 6:30 pm

Det lustiga är att de som kritiserar Iran (USrael) hoppar omkring i världen och har synpunkter på hur länder styrs och ifall de är "demokratiska" eller inte, samtidigt som de själva gör sig skyldiga till rader av övergrepp mot FN-konventioner och mänskliga rättigheter.

Än värre är att politiker, media och opinion inte bryr sig om ifall det begås brott mot mänskligheten eller inte, så länge det inte är kommunister/socialister/muslimar eller afrikaner som begår brotten, då är det helt plötsligt så allvarligt att ett världskrig blir ett intressant alternativ...

För att legitimera och dölja sina egna övergrepp mot mänskligheten skapar man helt enkelt ett "War on terror"

Jättepraktiskt, för när det är "War on terror" på gång kan man göra vilka övergrepp man vill. "Det är ju för en god sak". Dessutom kan man göra det i hemlighet.

"Det är ju för en god sak"
är även övervakningssamhällets förespråkares främsta argument.

Tyvärr är det så att de politiker som påstår att kriget mot "terrorismen" och införandet av ett storbrorsamhälle är en framgångsfaktor för "den fria världen" är av samma skrot och korn som de ledare som de påstår vara världens fiender.

Den enda skillnaden är den vite terroristen har förstått vad man kan göra med marknadsföring. "Behöver det sägas mer?"

Vet vi inte redan allt vi behöver veta, om vår situation?

Är inte den förnekelse vi ser, den förnekelsen att insikt om vår situation inte kräver motsvarande handling? Där motsvarande handling MINST är att halva svenska folket organiserar sig i protesterörelser mot att Sverige på något sätt bidrar till eller stöder krigsbrott. Och att de starka krafter i vårt land som är krigsbrottslingar blir kända in i minsta detalj. Så att deras grannar viskar och pekar på dem, "där går krigsbrottslingen". Så att de får lära sig vad skam är. För i dag saknar de all skam.

Som den här skamlöse lögnaren, jag bara råflabbade när jag läste en kommentar om allt fint han nu skulle genomdriva. Alla vet ju att "snacka går ju", men en person som nästan alltid ljuger, vad är det för fel på människor som fortsätter att fästa avseende på vad han säger?! Jag bara frågar??? Läs om hans senaste uttjtelser i Bush: Ge mig en chans till..., det är alltså George W. Bush, som vi ska ge en till chans att bevisa att han är en av de största lögnare värden skådat. Varför skulle vi ge honom den chansen? Varför?

Andra bloggar om: Israel, bodströmsamhället, storebrorssamhälle, tortyr, USA, terrorism, krigsbrott, förnekelse, Bush

Läs även Gilad Atzmons senaste, "Brave New World War."

Tack vare Andra bloggar om ... tortyr ovan, fann jag denna text, som i sin tur länkar till det mycket viktiga och modiga Aftonbladet och Jan Guillou har gjort, till rättssamhällets återupprättandes tjänst:
"Guillou visar Billström och alla oss andra hur hemlig bevisning och annat rättshavererande trams kan kännas",
2007-01-22, I hell-mans värld.

Nu börjar det lossna, Gustav Fridolin om en sensationell rapport - och Europas samlade tystnad, i Aftonbladet 2007-01-26. Snart kanske folk fattar, hur det är ställt? I den svenska bloggösfären uppfattar jag att det nu har lossnat, och att medvetenheten om det verkliga läget sprider sig snabbt. Kommer motsvarande insikt om att engagemang krävs

att sprida sig?

Inlagd av Leif Erlingsson i Sverige gillar tortyr, Terrorismen, Israel, Övervakningssamhället, USA kl 10:22

Den kursiva texten kan jag endast kommentera i egenskap av en vit kristen.
Allahu Akbar!
Anonymt på Jan 26 2007, 20:19

Nu till en riktig kommentar.

Visst är det tragiskt?
Det är som det är. Inte mer än vad vi gör det till.
Den vita mannen råder och dikterar spelets regler.
Men vad sysslar vi med?
Skriver bloggar, läser bloggar, länkar än hit än dit.
Med syftet?
Vill vi bara bekräfta våra tankar och funderingar?
Döva vårt samvete?
Eller varför gör vi det vi gör?

Tacka Jesus med de blåa ögonen att du kom ur en vit fitta, för värre vore annars. Sand mellan tenderna.
Även om kommentaren är skriven med fula ord.
Verkligheten är dock fulare för vissa människor.

Bli inte arg, ta inte illa upp, glöm det jag nyss sade.
Men när du vaknar nästa morgon så lyft tankarna och minns mina ord.

När ska vinden vända, och de utan pigment tugga jord?
Anonymt på Jan 26 2007, 20:29

Tack. När man säger det som behöver sägas, och inte bara för att vara märkvärdig eller dum, då får man använda de ord som behövs, på den här bloggen.

Nu till min tanke: Mitt syfte är att lite fler än 5-10 personer ska engagera sig i t.ex. IrakSolidaritet, att det ska finnas människor som förstår vad det egentligen handlar om i Palestina, o.s.v..

Sommaren 2005 var det ganska dött på området i Svenska bloggöfären. Det var smink, sex läppstift, kläder o.s.v. för hela slanten. I dag börjar det släppa. Den censur och förföljelse de europeiska regeringarna bedriver mot journalister och organisationer har kommit upp i ljuset. Allt fler bloggar om det tidningar och radio/TV (av rädsla?) inte rapporterar, eller sprider lögner och halvsanningar om. Det känns inte lika viktigt för mig att blogga - som med trancecom, nu fattar vi ju. lallafall vi som läser nyheter på Internet. Och det är fler som gör det. Kanske ska jag engagera mig mer i IrakSolidaritet. Vi får se. Men syftet är inte att döva samvete, utan att VÄCKA samvete.

Om vi lyckas? Vet ej.
Anonymt på Jan 26 2007, 20:49

En sak som gör mig bedrövad är att ingen, ingen sedan 2003 har tagit upp temat Irak med mig. Inga frågor, kommentarer eller teorier.
Ämnet kommer aldrig upp och när jag för upp det så är folk rädda att säga någonting om det. Antingen vet de inget, vill inte veta eller inte vill delge sina tankar om det.
Fast de kanske har annat att tänka på, vad vet jag.
Vad är det som gör att just Du och jag samt alla de andra läsarna lägger sin tid och tankeenergi på bla. Irak?
Anonymt på Jan 27 2007, 12:12